

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

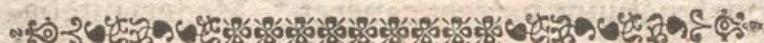
Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

XXVII. De beneficiorum pluralitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](#)

tinuis & quadragenaria possessione. Si vero commenda est *decretalis*, h.e. ad dies vitæ titulati; papa eam denegare potest, licet plures invicem successerint. Magno beneficio imputandum, si beneficium regulare commendat. Commendatarii partium est, onera ferre, reparations suscipere, ornamenta suppeditare, eleemosynas erogare; cetero proventu libere utitur instar *titulati*. Immobilia immo nec mobilia pretiosa alienare potest. Fit collator beneficiorum, habetque locum & omnes honores titulati. Cavendum, ne sui caussa vel publicus cultus, vel religiosorum numerus minuatur. Religiosi permanent sub *jurisdictione superiorum regularium*, habentque *priorem claustralem* vel alium superiorem regularem, interioris disciplinæ custodem.

C A P . X X V I I .
D E B E N E F I C I O R U M P L U -
R A L I T A T E .

I.

Ut unum corpus naturali ratione duobus locis præsens esse nequit, ita unus clericus duabus Ecclesiis servire non potest; & in eadem Ecclesia inutile foret *plures* ministros instituere ad functiones, quibus *unus* par est. Evidem quo quisque servit utilius, eo pinguiora laboris præmia tulit ex præcepto Apostoli¹: sed in duabus Ecclesiis nemo *matricula* inseri aut *titulum* capere potuit². Post par-

Occasio
pluralita-
tis bène-
ficiorū,

titionem proventuum compertum est, quædam beneficia tam esse tenuia, ut non sufficerent aliendo clero, nec continuum servitium flagitarent. Ex quo fundamento uni plura attribui cœperunt beneficia, veluti canoniciatus C. librarum & sacellum LX. librarum, ea conditione, ut quotannis, vel in eadem vel in vicina Ecclesia missæ V. & VI. celebrentur,

1) *I Tim. V. 17.*

2) *Concil. Nicæn. c. 15. Antioch. c. 3. Chalced. c. 10. Emerit. c. 19. Tol. XVI. c. 5.*

*eius ab-
usus.*

II. IRRUENTE morum remissione hoc obtentu plura beneficia, locis remota, & cum animarum cura conjuncta; immo plures curæ, pluresque Episcopatus conjungi cœperunt, quum existimaretur, officio satisfieri, si alteri spartæ ornandæ præficeretur homo quantivis pretii, qui fructuum partem caperet¹. Mederi nitebatur huic malo concilium Lateran. 1179. quod collationem secundi beneficii irritam declaravit². Huic succenturiatur Lateranense 1216, quo decretum est, ut, si quis beneficium curarum habens aliud ejusdem speciei recipit, primum vacare censeatur, &, si id conservare contendit, etiam secundo privetur³. Idem de dignitatibus seu personatibus sanctum, quorum duos in eadem Ecclesia nemo habere potest. Additur autem eodem: *Circa sublimes tamen & literatas personas, que majoribus sunt beneficiis honorandæ quum ratio postulaverit, per sedem apostolicam poterit dispensari.* Quo ipso tam latæ dispensationibus fenestra aperta est, ut videantur esse juris communis, nec ordinariis, si quem clericum plura beneficia curata posside-

re comperissent, plus licuit, quam interrogare de forma dispensationis debita, & dispicere, ne animæ negligerentur. Quæ sanctio est Gregorii X. in concil. Lugdun⁴. Sed inventæ sunt fraudes, quibus hæc omnia superabantur, videlicet *uniones beneficiorum*, ad dies vitæ titulati, & commendæ, cum omnis generis titulis compatibiles, sic ut titulatus unius episcopatus haberet sæpe duos vel tres alios, ut administrator seu commendatarius.

1) Concil. Paris. IV. an. 829. Concil. Claram. sub Urban. II. c. 12. c. 14. C. 5. X. de præb.

2) Cap. eod. c. 3. X. de Cler. non resid.

3) C. 28. X. de præb. 4) C. 3. de off. ord. in 6.

III. CONCILII Tridentini principio prohibuit pluralitatem beneficiorum, curam animarum habentium, aut alias incompatibilium, remque reduxit ad decreta Innocentii III. & Gregorii X.¹. Post generatim pluralitati adversatur, & singulis singula beneficia conferenda statuit². Si unum non sufficit, jungi potest beneficium simplex, si tamen neutrum requirat residentiam. Hæc lex stringit omnis generis beneficia, sacerdotalia, regularia, immo & commendas. In Francia prohibita est pluralitas beneficiorum, animarum curam habentium³. Sed senatus consulta Parisiensia canonicius quoque cum curis h. e. cum omnibus beneficiis residentiam postulantibus consistere non posse statuerunt⁴. Simplicium beneficiorum pluralitas permittitur & cujusque pudori relinquitur, quantum sibi necessarium existimare velit. In Germania pontifex permittit, ut unus plures Episcopatus possideat, quia Ec-

natura
hodierna.

pluralitas
benefi-
ciorum in

Germania quare permissa? clesiae interesse putant, principes Ecclesiasticos maximis proventibus latari, quo protestantibus pares esse queant.

- 1) *Seff. 7. c. 2.* 2) *Seff. 24. c. 17.* 3) *Stat. Blef. art. 11.*
4) *Mem. du Clergé part. 2. tit. 14. n. 15. tit. 15. per tot.*

C A P. XXVIII. D E R E S I D E N T I A.

I.

**Residen-
tia neces-
aria.**

PRIMIS saeculis clericis omnes titulis suis, veluti cardinibus, fixi firmique inhæbant, quos deserere, vel in aliam diœcesin migrare sine Episcopi venia non poterant, nisi cum ipsis, tum Episcopi, qui eos receperissent, excommunicari vellent¹. Sed ex quo clericis ordinari cœperunt sine *titulo*, vagabundorum numerus mire excrevit. Deinde beneficiorum pluralitas necessario residentiae neglectum involvit, & quæ avaritia beneficia multiplicavit, eadem servitium Ecclesiæ susque deque habuit, lucro unice dedita. Unde legimus Episcopos & clericos, multis beneficiis ornatos, procul Ecclesia omne ævum in aulis principum, vel quocumque aut negotiis aut voluptatibus suis traherentur, exegisse².

- 1) *Conc. Nicæn. c. 26. Chalced. 10. 20. Antioch. 3.*
LEO ep. 84. ad *Nicer.*
2) PETRUS Blef. ep. 84.

**ex certis
causis,**

II. FUERE tamen justæ absentiæ causæ, ut, iter ad concilium, ad Episcopi consecrationem, ad Ecclesiæ dedicationem. Non-